Postikaru

Võru I Põhikooli ajaleht – www.vip.edu.ee – detsember 2014

Õpetaja Anne Reiljan

Autasu

Tartu Ülikooli Matemaatikateaduskonna ja Eesti Matemaatika Seltsi poolt igal aastal väljaantava professor Gerhard Rägo medali pälvis tänavu meie kooli matemaatikaõpetaja Anne Reiljan!

Õnnitleme õpetaja Reiljanit väärilise tunnustuse puhul!

Koolivaheaeg Tallinnas ehk kuidas me üleriigilisel õpioskuste võistlusel 7. koha saavutasime

Kell on 5.45. Oleme unised, kui me bussi peale istume. Ilja tuleb väga täpselt. Sõit algab, kõik magavad. Bussijuht on õnneks ärkvel. Pärast pikka väsitavat sõitu oleme kohal. Sihtkoht – Tallinna Ülikool. Oleme valmis õpioskuste võistluse finaaliks. Nähes konkurente, hakkab kõhe – neid on palju, nad tunduvad kõik väga targad. Ülikooli kohvikus hommikust süües ja Tallinna kaarti uurides rahuneme veidi.

Võistluse avamisel selgub, et kohal on 17 võistkonda kogu Eestist. Kõigile soovitakse edu. Ja lähebki lahti!!!

Meie võistkond alustab ruudulisest toast. Aega on 25 minutit ja lahendada tuleb 5 matemaatilist ülesannet. Üks raskematest ülesannetest puudutab Soome lippu ja selle erinevate osade mõõtmeid. Seda ülesannet lahendab Uku. Ta saab õnneks hakkama. Hurraa! Kokku saame selles toas 16 punkti.

Järgmine on roheline tuba – loodusõpetus. Jälle 5 küsimust. Aliis uurib raamatust hüljeste elu. Kõigil on huvitav näperdada kahte surnud kala: räime ja kilu. Nende kohta tahetakse teada igasuguseid asju. 25 minuti möödudes on meil 18, 75 punkti juures.

Kolmas on sinine tuba – eesti keel. See osutub kõige raskemaks. Peamiselt seepärast, et kõigil on korraga vaja ühte ja sama raamatut. Britten peab tähtede seast üles leidma linnade nimed ja need kaardile märkima. Aliis teeb reklaami Läänemere kaladele. Tulemus - 17,5 punkti.

Kirju tuba – meie lemmik. Cassandra ja Ilja lahendavad ristsõna ja teevad ristsõna lahendussõnaga luuletuse. Uku teeb originaalse origami tibu. Britten otsib jälle nimesid. Seekord inimeste omi ja jutu seest. Lõpuks on 21,5 punkti juurde teenitud!

Kõik võistkonnad saavad tasuta pääsmed energia avastuskeskusesse. Jõuame kohale õigeks ajaks, sest kohe algab välgu demonstratsioon. See on lahe. Tagasi Tallinna Ülikooli me enam ei matka. Kasutame Tallinna võimalusi ja sõidame trammiga.

Ülikooli aulas ootame ärevusega võistluse lõpptulemust. Kuulutatakse välja kolm esimest kohta. Nende hulka me kahjuks ei kuulu. Edasi saavad kõik võistkonnad tänukirja ja võimaluse valida endale üks raamat. Tänukirjadega koos saame kätte ka punktitabeli ja sealt selgub, et oleme 73,75 punktiga saavutanud tubli 7. koha! Oleme väga rõõmsad.

Kodutee läheb ruttu - mürades ja nalja tehes. Koju jõudes on väsimus kadunud. Kõik on päevaga lõppkokkuvõttes ülimalt rahul.

Tallinnas käisid võistlemas 6.a klassi õpilased Cassandra Piirioja, Aliis Lang, Britten Pärkson, Ilja Smetanin ja Uku Konsap.

Võimlemispidu

On tore tõdeda, et meie koolis juba aastaid traditsiooniks olnud liikumispidu sai ka tänavu teoks. Sügisel, kui me kehalise õpetajatega aastaplaane paika panime, leidsime, et kuna tänavu asume nii erinevates majades ning ruume ja harjutusvõimalusi napib, jätame selle ürituse ehk vahele. Kui siis õpilasesindus omakorda plaani pidama kogunes, oli üks esimesi küsimusi: kas võimlemispidu ikka tuleb. Klassides oli isekeskis arutatud, et seda oodatakse.
4. detsembri pärastlõunal saime kaasa elada kavadele, mille keskastme õpilased täiesti iseseisvalt olid kokku pannud ja selgeks harjutanud. Lisaks liikumisrõõmule sai esinemiseks valmistudes harjutada koostegutsemist ning kindlasti ka kompromisside leidmist. Ei saa ju ühte korralikku tantsukava niimoodi kokku panna, et ühtegi eriarvamust ei teki!
5. klassi tüdrukud Kätlin, Kerili, Gerty ja Gerda võtsid asja väga tõsiselt. Neil oli esimene tants praktiliselt valmis, kui kellelgi tuli idee, et võiks hoopis teise loo võtta ja nii alustati harjutamist innukalt otsast peale. Tulemuseks oli graatsiline kava „Jääkristallid“. 6.a klassi esindamise võtsid enda peale Cassandra, Aliis, Inna ja Triinu. Nemad tulid lavale kauboisaabastes ja –kübarates ning nende „Haijoo“ oli hoogne, nagu Metsiku Lääne esindajatele kohane. 8.a klassi neidude Johanna, Merili ja Mariannega liitus Kelly 8.b-st. Ühiselt saadi oma klasside esindamisega kenasti hakkama. Peo jätkudes tuli lavale 9. klass ning saime näha, kuidas näeb välja üks „Ossi pidu“. Eriti lahe oli, et ka nende klassijuhataja lõi kaasa. 2. ja 3. klassis käivad meil tõelised tantsulõvid. Enamikul pealtvaatajatest oli meeles nende eelmise aasta hea tuju kava. Selleks korraks valmistasid nad oma klassijuhatajate abiga ette ühe hoogsa bugi.
Kui esinejaid oli tunnustuskirjade ning maiusega tänatud, ei lastud publikul enam kauem istuda. Kui liikumispidu, siis peavad ju kõik liikuma! Tantsumängudest „Kui sul tuju hea“, „Meil on üks tore tädi“, ja „Kaks sammu sissepoole“ võtsid osa nii õpilased, õpetajad kui lapsevanemad, kes oma võsukestele kaasa elama olid tulnud. Ürituse lõpetas jenkatantsumaraton, mida otsustasime lõpuks jõulupeol jätkata.

Tund külalisõpetajaga keskkonnaametist

11. novembril andis meile tundi külalisõpetaja Helen Kivisild, kes on keskkonnahariduse spetsialist. Selles tunnis rääkisime jäätmetest, mida on erinevaid liike: pakendid, vanapaber, plekk (alumiinium), klaas ning segaolme – sinna kuulub kõik, mis eelnevatest liikidest üle jääb. Paberi kohta olin seda küll millalgi kuulnud, kuid meeldetuletus üllatas: juba 70 kg vanapaberiga saame päästa ühe puu ning kui töötleme ümber ühe tonni kasutatud paberit, jääb 14 puud kasvama. Mu vanemad on rääkinud, et nende kooliajal käis klasside vahel vanapaberi kogumise võistlus. Ehk peaksime puude päästmise nimel selle traditsiooni taaselustama? Aga samas on spetsiaalsed konteinerid täiesti olemas, nii et igaüks, kes hoolib, saab oma ajalehed ja muud paberid sinna viia. Ja maailmas on rohkem puhast õhku! Klaasi kohta sain teada, et seda saab põhimõtteliselt lõpmatuseni ümber töödelda. Plastjäätmetest tehakse plastrexit, mis on põhimõtteliselt nagu laud. Sellest on tehtud näiteks Tartu-Tallinn maantee ääres olevad müratõkked, aga ka aiamööblit. Samuti käime me kõik aeg-ajalt ringi plastjäätmed seljas – siis kui me kanname oma fliispusasid.
Sain teada, et kõige rohkem tekib põlevkivijäätmeid (80% kõigist jäätmetest), järgnevad ehitus- ja tööstusjäätmed (mõlemat 8%). Minu jaoks oli kõige huvitavam loengu see osa, kus räägiti, kuipalju millegi tootmiseks materjali kulub: hambaharja saamiseks läheb seda näiteks 1,5 kg, aga lauaarvuti jaoks (5-10kg) koguni 1,5 tonni ning ning ühe kuldsõrmuse jaoks 2 tonni. Need on väga suured kogused!
Prügilas lagunevad asjad väga kaua: paber 2,5 kuud, mähkmed 70 aastat (kui sa oled 70-aastane, siis on sinu mähkmed enam-vähem lagunenud!), plekkpurk aga 200-500 aastat.
Meile jagati soovitusi, kuidas toimida, et tekiks vähem jäätmeid. Tuleb tarbida mõõdukalt, mõelda kõik ostud hoolega läbi ning muidugi jäätmeid sorteerida, et saaks taaskasutada.
See oli mõtlemapanev tund. Andsin tunni lõppedes endale lubaduse, et ei viska enam prügi maha ning püüan asju taaskasutada niipalju, kui võimalik.

Uku Konsap

Käisime keelelaagris

Keeleorganisatsioon NOKK (Noored Oma Keele Küljes) korraldas ka tänavu keelelaagri, mis seekord leidis aset Vastseliina Gümnaasiumis. Meie koolist osalesid laagris Marianne Raha ja Johanna Viiksaar 8.a klassist ning Epp Heliste, Carneelia Trover ja Greete Hollas 9. klassist.

Tänavune teema „Värvikas ja täpne tõlge“ oli minu jaoks huvipakkuv. Veetsime Vastseliinas kaks päeva, kohtudes tänapäeva tõlkijatega ning tutvudes uuemate tõlkeraamatutega.

Laagri juhatas sisse Võrumaalt pärit kirjandusteadlane Janika Kronberg, kes lahkas teemat „Kas ja kuidas loob tõlge kultuuri?“. Eesti lastekirjanduse keskuse uurija Jaanika Palm äratas huvi käesoleva sajandi tõlkenoorsookirjanduse vastu. Peale loengut valmistas Vastseliina Noortekeskuse juhataja Merlis Pajustik meid ette tegutsemiseks töötubades. Tutvusime vastastikku, mängisime ning naersime palju. See paus oli lõbus ja lõõgastav. Töötubades tegelesime keele ja tõlkimise teemadega. Põnev oli enda jaoks avastada, et keelega tegelemises on nii palju erinevaid valdkondi. Meid juhendasid Sash Uusjärv, Piret Päär, Piibe Leiger ning Annika Laanpere. Iseseisev loovtöö tundus algul hirmutav, aga krambist vabanenud, saime aru, et meil on asjale lähenemiseks täiesti vabad käed ja töö Jüri Üdi luuletekstidega haaras kõiki grupiliikmeid kaasa.

Piret Päär hämmastas mind oma imepärase jutuvestmisoskusega. Tema jutt oli nii hingestatud ja ilmekas, et see pani lummatult kuulama ja kaasa mõtlema ning enda jaoks olulist välja noppima. Õppisin enda jaoks „loo sisse minekut“, leian, et mul on seda oskust esinedes vaja. Õhtu tippsündmuseks oli kindlasti Jarek Kasari kontsert. Ta esitas klaveril lugusid, kõneles nalju ja luges luuletusi. Mulle on Chalice alati meeldinud, aga nüüd, kus nägin teda väikses seltskonnas esinemas ja muhedalt kõnelemas, oli see minu jaoks tõeline vedamine. Peale kontserti sõime ühiselt maitsvat laagritorti ning jõime teed, seejärel oli aeg oma loovtööd kaaslastele ette kanda. Lahe oli just see, et kõik olid ülesandele sedavõrra erinevalt lähenenud, osad mängisid pilli, teised põlvitasid põrandal ja koputasid morsekoodi.

Järgmisel hommikul tutvustati meile loengus „Ulakassi“ võistlust ning tõlkija Sash Uusjärv rääkis oma tööst, selle toredatest ja rasketest külgedest. Laagri lõpetuseks tegid kõikide koolide meeskonnad plakati, millele pandi kirja oma emotsioonid ja tagasiside laagri kohta.

Laagrist võtsin lisaks uutele teadmistele kaasa mõne loo Piret Päärilt, et neid kaaslastele edasi jutustada, ja rõõmu uutest tutvustest.

Greete Hollas 9. klass

Meil oli üks väga lahe koolipäev

Eesti suurim noortekonverents Lahe Koolipäev toimus sel aastal 12. novembril Nordea Kontserdimajas. Meie koolist käisime seal mina ja Inna Männik 6.a klassist. Kui huvijuht oktoobrikuus osalusvõimalusest rääkis, tekkis meil kohe asja vastu huvi. Aliis Lang 6.a-st, kes eelmisel aastal üritusel käis, oli väga rahul ning soovitas kindlasti minna.

Väike tagasilöök tekkis meil mõlemal kodus, sest meie emad pabistasid pisut, kas saame üksi suures linnas hakkama. Kui huvijuht neile ära seletas, et tegelikult liigume teiste koolide esindajatega pidevalt üheskoos, ja leidis meile ka „tugiisiku“ Parksepa koolist, oli asi otsustatud: me läheme Tallinna!

Kolmapäeva hommikul ärkasin kolme ajal, sest pool viis väljus juba bussijaamast buss, mis meid Tartusse raudteejaama toimetas. Tartust sõitsime edasi rongiga, mis oli eriti lahe, sest varem polnud ma rongiga sõitnud. Nii bussis kui hiljem rongis valitses melu, kohati ju vanu tuttavaid ning agarasti sõlmiti ka juba uusi tutvusi.

Tallinnas alustasime Balti jaamast koos mujalt Eestist kohalesõitnutega rongkäiku läbi Vanalinna, et suunduda Nordea Kontserdimajja. Korraks põikasime läbi NUKU muuseumist ning edasi tuli Raekoja platsile pääsemiseks limbot tantsida. Moodustasime tänavuse konverentsi tunnuslause „Elad ise oma elu“, mina leidsin endale koha sõnas „elad“. Muidugi klõpsiti raekoja platsil ohtralt pilte.

Kui lõpuks Nordea Kontserdimajja jõudsime, oli rahvast palju ja oma sõbra leidminegi oli raske. Otsisime välja oma nimesildid ning meile jagati maiustusi kui ka pisikesi kingitusi. Kella kümneni sai Nordea Kontserdimajas tutvuda igasuguste noortele suunatud organisatsioonidega. Kui kell tiksus 10, oli igaüks rohkem kui tuhandest osalejast endale koolipäevaks sobiva koha valinud ja hakkas esimene „tund“. Konverents oli jaotatud kolme vaatusesse. Esimene neist kandis pealkirja TAEVAS. Meile esinesid Märt Treier, Aigi Vahing ning Ville Jehe. Märt Treier, kes on teleristki tuttav, oskas hästi publikuga suhelda, viskas nalja ja ka tema hääl, kutsus kuulama. Väga mõtlemapanevad olid ka Aigi Vahingu toodud näited elust enesest. Tegelikult pani kõikide esinejate jutt meid mõtlema just enda elu ja tegemiste üle. Õhus olid küsimused: Kas sa võtad vastutust oma elu ja tehtud otsuste eest? Mis väärtused kujundavad sinu elu? Keda haarata kaasa oma teekonnal?

Lõuna ajal nautisime väga maitsvat sööki ja oli ohtralt vaba aega. Külastati Solarise poode, tutvuti erinevate koolide väljapanekutega, aga veedeti ka aega koos oma kokku tulnud sõpradega.

Teises vaatuses PÕRGU astusid üles Lea Dali Lion, Tanja Mihhailova ja Andres Sõber. Muusikud esitasid oma laule, kusjuures Lea tegi seda nii võimsalt, et mul tekkisid lausa külmavärinad. Kui ta rääkis oma sensitiivsetest võimetest, jäi mulle meelde üks lause: "Kui ütlete mingi mõtte kolm korda järjest, siis see saab teoks." Elus ongi nii, et ise peab väga uskuma, siis täituvad ka sinu unistused. Tanja Mihhailova kõneles oma elust, sellest, kuidas ta hariduse omandas ning tuntuse saavutas. Ta paljastas ka põneva fakti, et kuni viieaastaseks saamiseni ei teadnud ta üldse, et Eestis elab eestlasi, sest elas Ida-Virumaal oma „mullis“. Temalt jäi kõlama soovitus ennast ümberringi toimuvaga kursis hoida ja igal võimalikul juhul oma silmaringi laiendada.

Peale väikest tervisepausi kohtusime viimases vaatuses MAA Kalev Külaase ja Kristel Talvistuga . Päeva lõpetas oma mõtteid jagades Hirvo Surva, kes enda sõnul alustas koorijuhi tööd juba eas, mil enamik lapsi ei oska veel iseseisvalt võileibagi teha. Ka tema rõhutas, et edukaks saab ainult siis, kui teed kõvasti tööd. Seejärel juhatas Uku Suviste sisse Hea Eeskuju konkursi autasustamise. „Hea eeskuju” tiitli pälvis tänavu Võru Kreutzwaldi gümnaasiumis õppiv Rõuge neiu Liivika Koobakene, keda riigikogu esimees Eiki Nestor tunnustas 1300eurose stipendiumiga. Ta on silma paistnud väga mitmekesise tegevusega: esindanud noori erinevates ühendustes, rääkinud kaasa kohaliku elu arengut puudutavates küsimustes ning teavitanud laiemat maailma kodukohas toimuvast. Liivikalt saavad kõik õppida positiivset ellusuhtumist, usku, et kõik läheb hästi, abivalmidust ja osavõtlikkust.

Päeva lõpetas viimane koolikell ning, täis positiivseid emotsioone, ruttasime rongile, et alustada koduteed. See koolipäev oli küll väga pikk ja pingeline, kuid tõeliselt lahe. Soovitan järgmisel aastal osaleda kõikidel, kellel võimalus avaneb!

Aveli Sadonski 7. klass

Jõulumuinasjutumaa algklassidele

Kui sügisel pidime loovtöö teema valima, otsustasime koos klassiõe Kelly Rebasega korraldada jõulumuinasjutumaa ehk jõulueelsed meisterdused algklassidele. Kui tegevuskava kokku hakkasime panema, tundus meile esialgu, et olime endale võtnud väga keerulise ülesande. Otsast alates ja pidevalt oma juhendaja, õpetaja Pilvi Saarmaga konsulteerides, hakkas asi laabuma. Otsisime raamatutest sobivaid muinasjutte, meisterdusjuhiseid ja mänge, mis oleksid algklasside õpilastele jõukohased ja huvitavad. See polnudki nii lihtne, sest läbi tuli töötada palju kirjandust. Kui olime oma tundi sobivad tegevused leidnud, kujundasime kutsekaardid jõulumuinasjutumaale tulekuks, ning viisime need 2., 3. ja 4. klassi. Algas õppimise periood. Õppisime muinasjuttu jutustama, jutu järgi pilti joonistama, meisterdusi ja mänge juhendama. Otsime meisterdamisvahendeid ja lõime klassinurka jõulumeeleolu. Kõik see võttis palju aega nii kodus kui ka koolis, sest juhendajaga saime igal nädalal kaks korda peale tunde kokku.

Esimesel päeval, mil me pidime mõeldud tunni läbi viima, närveerisin ma väga. Meid tuli vaatama ka õppealajuhataja. Kui 4. klassi lapsed muusika tunnist tulid ja klassi astusid, juhatasime nad tutvumiseks ja muinasjutu kuulamiseks vaibale. Kelly jutustas muinasjuttu ja mina joonistasin samal ajal loo põhjal pildi. Vestlesime kuuldud loost ja me tuletasime õpilastele meelde, kuidas tuleb ohutult küünlaid põletada.

Meie juhendamisel said neljandikud tuleohutu ja kauni küünlahoidja meisterdada. Minu juhendamisel valmisid kipsist küünlahoidjad ja Kelly rühmal kiudpaberiga või silikooniga kaetud klaasist ümbrised. Mulle tundus, et meisterdamise juhendamine teisele grupile ei läinud nii hästi, sest kips kippus tükki minema. Tuli innustada õpilasi kiiremini tegutsema. Lõpptulemus oli siiski väga ilus. Peale meisterdamist vaatasime videot, kuidas arst Mare väikelapsele põletuse kohta nõuandeid jagas.

Edasi rääkisime sellest, et jõulude ajal, kui pere on koos, on ka tore mängida. Õpetasime mitmeid vanade eestlaste jõulumänge. Eriti meeldis neile mäng ”Rätsepa eksam”. Kõigil oli väga lõbus. Peale mängimist laulsime kõik koos laulu ”Aisakell”, mille sõnu näitasime projektoriga seinale. Lõpetuseks tänasime meie jõulumaal osalejaid ja avasime võlulaeka, kust iga laps sai endale jõulusoovi koos väikese maiustusega. Kui õpilased ära saatsime, rääkisime juhendajaga, mis läks hästi ja mida võiks järgmist klassi juhendades paremini teha.

Järgmisel päeval viisime läbi kaks jõulumuinasjutumaa tundi – 2. ja 3. klassile. Sel päeval läks meil kohe väga kiireks, sest 2. klassi õpilaste töötempo oli aeglane ja meil jäi väga vähe aega järgmise klassi vastuvõtuks - klassi ja laudade koristamiseks ning uute vahendite lauale panekuks. Kuigi need tunnid olid väga tempokad, tundus mulle, et meil läks kõikide tegevuste juhendamine palju paremini kui esimeses tunnis eelmisel päeval. Ega ilmaasjata öelda, et harjutamine teeb meistriks.

Pool loovtööst on tehtud. Nüüd saame Kellyga rahulikult jõule pidada. Oleme rahul ja tänulikud selle kogemuse eest.

Janeli Täht 8.a klass

Kui muusikatunnist oma klassi tagasi tulime, nägime, et päkapikud Kelly ja Janeli 8.a-st olid meie klassi toonud igasuguseid asju. Saime kohe aru, et midagi põnevat on teoksil. Jõulutund algas sellega, et päkapikud tutvustasid ennast ja palusid seda ka meie klassil teha. Kelly ja Janeli rääkisid meile loo kassist, kuusest, tähtedest ja kuust. See oli vahva, sest samal ajal, kui üks päkapikk jutustas lugu, joonistas teine selle kohta pildi. Loo lõppedes küsiti meie käest erinevaid küsimusi. Minul õnnestus ka mõnele neist vastata.

Seejärel jaotasid Kelly ja Janeli meid gruppidesse. Mina sattusin sellesse, kus tehti kipsist küünlaaluseid. Kõigepealt pidime lugema kuusteist supilusikatäit kipsipulbrit kaussi ja segama selle veega. Seda tööd pidi kiiresti tegema, et vesi ei imbuks kipsi sisse ja ei muudaks seda paksuks. Minuga juhtus naljakas asi: nimelt oli mulle unustatud vesi laua peale panna. Kui segu oli valmis, valati see plastmasstaldrikule. Oma töö keskele surusime õrnalt küünla ja kaunistasime pealt erinevate ehete ja kuuseoksakestega. Teine grupp kleepis samal ajal kodust kaasa võetud klaasist küünlaalustele pabereid. See töö oli lihtsam, aga sama huvitav. Käelisele tegevusele järgnes jõuluristsõnade lahendamine. Need olid päkapikkudel targalt koostatud. Kõigile küsimustele ei olnudki nii lihtne kohe vastuseid leida. Meie jõulutund lõppes ühislauluga „Aisakell“

Minu arust olid päkapikud Kelly ja Janeli toredad. Nad muutsid meie pika koolipäeva lõpu teistsuguseks ja toredaks. Olin küll tunni lõpus natukene väsinud, aga rahul.

Kertu Kalkun

4. klassi muinasjutud „Punamütsikese“ ainetel

Sinimütsike

Kord elas seene- ja marjametsa piiril üks tüdruk, keda kutsuti Sinimütsikeseks. Oma nime oli ta saanud sinise mütsi järgi, mille vanaema talle kudunud oli. Sinimütsikese lemmiktegevus oli mustikate korjamine. Tema ema keetis marjadest maitsvat moosi. Mustikamoos pannkookidega meeldis väga tüdruku vanaemale, kellel oli süda haige. Ema saatis Sinimütsikese vanaema vaatama ning lisaks pannkookidele pani kaasa veel kartulid seenekastmega ning tervislikku mustsõstramahla. Ema hoiatas, et tüdruk oleks tee peal ettevaatlik. Sinimütsike keksles läbi marjametsa, kui nägi, kuidas rebane ajab kitse taga. Sinimütsike hakkas vilistama, et tähelepanu enda peale tõmmata ning kits põgenema päästa. Rebane sai väga vihaseks ning tahtis tüdruku nahka pista. Too oli aga kaval: ta soovitas rebasel porri hüpata, et end maskeerida, sest tulemas olevat hoopis suurem ja maitsvam suutäis, kui tema on. Rebane ei näinud kavalust läbi. Ta hüppas porri ja jäi sinna kinni. Sinimütsike läks aga vanaema juurde, nad sõid ning jõid vitamiinirikast mustsõstramahla kõrvale. Neil oli hea meel, et kuri rebane sai oma teenitud palga.

Bibily Cassidy Ilves

Valgemütsike

Ühes kollases majas küla serval elas Valgemütsike. Valge pitsilise mütsi oli talle heegeldanud ema. See müts oli tüdrukule nii armas, et ta raatsis selle ära võtta ainult magama heites. Ühel päeval saatis isa Valgemütsikese haigele vanaisale rohtu ja piima viima. Tüdruk oli kohe nõus, sest tal oligi parajasti igav. Isa hoiatas, et ta teelt kõrvale ei kalduks, sest loomaaiast oli üks karuott jalga lasknud ja ta redutas metsas. Valgemütsike otsustas minna kõige otsemat teed pidi. Järsku nägi ta, et keegi liikus puude vahel. Esimese hooga ehmatas ta, et see on karu, aga siis sai ta aru, et see on üleaedsete suur koer Boss. Valgemütsike kartis Bossi väga, kuid ta tuletas endale meelde, mida kodus oli kurja koera kohta räägitud: „Ei vaata koerale otsa, ei tee järske liigutusi, kõnnid temast rahulikult mööda“. Nii tüdruk tegigi ja kuigi koer vaatas teda kahtlustavalt, ei hakanud ta teda jälitama. Natuke kaugemale jõudnud, andis Valgemütsike jalgadele valu. Kui vanaisa oli rohud ära võtnud ning haiguse peletamiseks tassitäie kuuma piima meega joonud, kutsus ta Valgemütsikesele tema isa järele. Isa viis tüdruku autoga koju ning rääkis, et ka Boss on juba oma kodus aedikusse pandud ning edaspidi ei pea Valgemütsike teda enam kartma. Õhtul räägiti uudistes, et ka karuott oli loomaaias tagasi.

Salme Adeele Hollas

Rohemütsike

Ühes rohelises majas elas Rohemütsike koos oma ema ja vanaemaga. Kord oli vanaema väga haigeks jäänud ning ema palus Rohemütsikesel minna linna apteeki rohtusid tooma. Oli ilus päikesepaisteline reede. Rohemütsike pani selga rohelise mantli, jalga rohelised kummikud, pähe vanaema tehtud rohelise mütsi ja kätte võttis korvi. Ta seadis sammud linna poole, tema tee viis läbi metsa.

Rohemütsikesele tuli vastu rebane, kes küsis: „Kuhu sa, Rohemütsike, lähed?“ „Vanaema on haige ja ma lähen linna apteeki, et rohtu tuua,“ vastas tüdruk. Rebane ütles kavalalt: „Seda teed mööda sa täna minna ei saa, vali ... näe see tee!“ Rohemütsike tänas ja läks rebase näidatud rada mööda.

Samal ajal jooksis rebane linna apteeki. Ta neelas apteekri alla, pani tema riided selga ja jäi Rohemütsikest ootama. Kui tüdruk kohale jõudis, imestas ta, et täna on leti taga teine apteeker – suurte kõrvadega, paks ja pika ninaga. Rohemütsike küsis: „ Kallis apteeker, miks sul täna nii pikad kõrvad on?“ „Selleks, et ostjaid paremini kuulda,“ vastas rebane. Rohemütsike küsis jälle: „Miks sul nii pikk nina ja suur suu on?“ „Selleks, et paremini rohtude lõhna tunda ja ostjaid nahka pista!“ hüüdis rebane.

Rohemütsike ehmus ja jooksis välja tänavale. Samal ajal läksid apteegist mööda kolm jahimeest. Nad nägid ehmunut tüdrukut ja said aru, et apteegis on juhtunud midagi halba. Jahimehed läksid apteeki, uimastasid rebase ja päästsid apteekri tema kõhust. Rebase naha võtsid jahimehed endaga kaasa. Kui Rohemütsike koju jõudis, rääkis ta oma seiklusest apteegis. Emal oli hea meel, et tütar elusana koju jõudis.

Kertu Kalkun

Sinimütsike

Linna servas Siniküla talus elas väike tüdruk, keda kutsuti Sinimütsiks. Usin ja sõbralik tüdruk oli nime saanud oma isa järgi, kelle nimi oli Sinivesi. Sinimütsile meeldis väga sinine taevas ning ta võis tundide kaupa jälgida mänglevaid pilvi. Ühel päeval palus ema Sinimütsil linna minna ja oma haiget tädi külastada. Ema pani tema korvikesse mustikaid, mis pidid tädi terveks ravima. Teel peatus Sinimüts järve ääres ning jäi lainete rullimist vaatama ja unistama. Läks kaua aega, enne kui tädi talle meelde tuli. Sinimüts jooksis tädi poole, taevas saatsid teda sinised pilved. Tädil oli marjade üle väga hea meel. Tänuks kinkis tädi talle õhulise sinise salli, sest ta teadis, Sinimütsile meeldivad sinised asjad.

Oliver Palukivi

Osalesime maakondlikul saksa keele päeval

27. novembril toimus Võru Kesklinna Koolis saksa keele päev, millest võtsid osa 250 4.-9. klasside õpilast nendest koolidest, kus õpitakse saksa keelt. Saksamaa Liitvabariigi saatkonna ja Goethe Instituudi väljasõidu eesmärgiks oli üritusele kaasata võimalikult palju saksa keelt õppivaid ja õppimist alustavaid Võrumaa koolinoori. Külalistena olid kohal Saksamaa Liitvabariigi suursaadik hr Christian Matthias Schlaga, Austria saatkonnast pr Cornelia Codfrey ja Tallinna Goethe Instituudi Keeleosakonna juhataja pr Anne Lind.

Päev algas aktusega, millele järgnesid erinevad põnevad tegemised: 4. ja 5. klassi tulevased saksa keele õppijad mängisid „Autobahni“ mängu, 6. klassi õpilased said oma teadmisi proovile panna erinevates keskustes, 7. klassi õpilastele toimus viktoriin Saksamaa kohta, 8. ja 9. klassid osalesid kahes kirjanduse tunnis, millest ühe teemaks muinasjutud, teises aga tutvuti Saksamaaga.

Ka meie kooli neljandate, viiendate, seitsmendate ja üheksandate klasside õpilastest oli üritusel osalejaid.

Grete (9.kl) Mulle meeldis see päev väga. Polnud üldse hullu, kui saksa keelt veel väga hästi ei osanud, sest kõik juhendajad olid toredad ja mõlemad tunnid põnevad. Kirjanduse tunnis ma ei saanud vahepeal päris hästi aru, aga mulle meeldis väga kuulata, kuidas sakslane meile muinasjuttu luges. See kõlas ilusasti. Saksamaa viktoriinis oli lahe süsteem, et pidi püsti tõusma ja kui vastasid õigesti, said šokolaadi. Küsimused olid piisavalt kerged, kõik oskasid vastata. Kokkuvõttes oli mõnus päev, tahaks veel selliseid. Ainult aktusel oli paha see, et ma ei kuulnud eriti, kuna polnud mikrofoni.

Anette (9.kl) Jäin põneva päevaga igati rahul. Sain uuendada oma teadmistepagasit Saksamaa kohta ja teada võimalustest, mida saksa keele õppimine pakub. Kohtusime Saksa suursaadikuga ning saime aimu, mida kujutab endast tõlkija töö. Päev pakkus küllaldaselt infot. Sakslase loetud muinasjutust oli küll raske aru saada, sest ta luges kiiresti. Selline üritus annab õpilastele palju, neid võiks rohkem olla.

Aveli (7.kl) Viktoriin oli lahe, sain palju teada Saksamaa kohta. Muinasjututund oli päris raske, aga hakkama saime ikka. Ei meeldinud see, et üritus oli liiga lühike. Aktusel meeldisid mulle pisikesed lapsed, kes laulsid saksa keeles.

Eva Aader, saksa keele õpetaja

Aveli tehtud plakatiga Tallinnas Raekoja platsil

Rongisõit on lahe!

Meie tagasiside keelelaagris toimunule

Saksa keele päeval

Õpioskuste olümpiaadil osalejad tööhoos

... ja puhkehetkel

Tsõõrike esinemas Võru linna Jõululaadal

Meie tublid noorkotkad koos juhendajaga tunnustusüritusel Kandles

7.klass etiketikoolitusel ning jõululõunal Kubja restoranis

Kunstitundide tegemistest

Reedel, 12.detsembril toimusid kaheksandate klasside kunstiõpetuse tunnid kooliruumidest väljaspool. Meie kooli vilistlane Jana Huul, kes on Vana Võromaa Kultuurikoja galerist, kutsus meie õpilasi muuseumisse näitust külastama. Muuseumis tutvustas Jana käsitööde näitust, seejärel vaatasime koos jääskulptuuride meisterdamise esitlust. Erialalt skulptorina on ta ise osalenud maailma erinevates paikades mitmetes jääskulptuuride valmistamise projektides. Tema seletused selle kohta, kuidas lumekuubikutest planeeritud skulptuurid saavad, olid väga köitvad. Paaristundide teises osas juhendas Jana Huul õpilasi söega krokiide joonistamisel. **Aitäh Vana Võromaa Kultuurikoja galeristile, meil olid põnevad tunnid!**

Juba mitmendat aastat on Võru maakonna kunstiõpetajatel võimalus osa võtta projektist „Kunstnikud kooli“. Koordinaatorid, Parksepa Gümnaasiumi kunstiõpetaja **Merit Süving** ja Vana Võromaa Kultuurikoja galerist **Jana Huul**, viivad kokku kunstiõpetajad ja koostööhuvilised kunstnikud. Kõigi ühiseks sooviks oli õpilaste silmaringi avardada ja kunstitunde mitmekesisemaks muuta. Meie kooli kaheksandate klasside tunde aitas mitmekesistada skulptor **Eike Eplik**. Noor Tartus elav ja tegutsev kunstnik jutustas õpilastele oma õpingutest ja kunstnikuks saamise teest. Esitluse kaudu oli võimalus teadmisi saada erinevatest näituseprojektidest, milles Eike Eplik ka ise on osalenud.

Seejärel andis skulptor klassis moodustatud õpilasgruppidele ülesande välja mõelda loom või lind, kellest oma skulptuur valmistada. Valituteks osutusid elevant, koer, rebane ja kass. Järgnes selgitus, et ruumiliste objektide meisterdamise alustalaks on karkass ehk konstruktsioon, mis annab valitud olendist edasi õige vormi. Nõnda tuligi õpilastel tange kasutades tugevast traadist oma elukaid vormima hakata. Algus oli raske, aga Eike Epliku näpunäited ja soovitused aitasid traadipuntrast tõetruud vormid kokku painutada. Planeeritud kaks tundi möödusid liigagi kiiresti. Traadivõrgustikud said valitud loomadele vastavalt äratuntavaks väänatud ja jäid jätkamisele lootes riiulile järgmisi tunde ootama. Tunnid olid huvitavad kui ka õpetlikud nii õpilastele kui ka skulptor Eike Eplikule.

Aire Perk kunstiõpetaja

Juku koomiks

by Britten P.

IMAGES © 2013 PIXTON.COM

Meie koolipere jõuluunistused

4. klass

Siim: Mina tahaksin inimeste suhtumist muuta nii, et keegi ei võtaks metsast noori kuuski maha – las nad kasvada suurteks uhketeks puudeks. Meeleolu saab ju ka kuuseokstega luua või hoopis õues kasvavaid puid ehtida.

Mairo: Minu jõulukingiks võiks olla gloobus, sest siis ma saan kodus uurida seda, mida mul on vaja uurida, ning loodusõpetuses koduseid töid teha. Veel soovin, et keegi mu pereliikmetest haigeks ei jääks.

Eneli: Mina soovin, et mu perega oleks kõik korras ning mu vennad tuleksid pühadeks koju. Loodan, et päkapikk ei unusta hommikuks mu sussi sisse midagi head poetada. Ja tülitseda ei tohiks keegi.

Ivika: Loodan, et tänavune talv ei tule porine, vaid mõnusa valge lumevaibaga ja karge. Mulle väga meeldib paksus lumes mütata. Jõuluvana ootan muidugi ka.

Robin: Mulle meeldib koos oma perega kõike teha, eriti naudin suusatamist ja küpsetamist. Unistan, et jõuludeks tuleb lumi maha, siis me lähme suusatama. Pärast askeldame kõik koos köögis, kus meisterdame piparkoogimaja. Ja kogu meie kodu täidab mõnus piparkoogihõng.

Marcus: Kui mul õnnestub oma jõulukink kätte saada, siis sajab pühadeks üle maa maha kõige ilusam lumi, mida eales nähtud. Teine unistus on mul veel: soovin, et mu väike õeke sünniks täpselt jõuluööl. Siis oleks meil edaspidi vahva koos jõulusid ja tema sünnipäeva pidada. Ma arvan, et temast saaks üks väga tark lapsuke, kui ta jõuluööl sünniks.

Bibily: Soovin veeta pühad oma perega: käia metsas ja viia loomadele toitu, sööta linde, teha üks vägev lumememm ja lasta kelguga mäest alla. Teeme emmega leiba ja piparkooke, et oleks jõuluhõngu. Vanaema hauale viime küünla, et ka temal oleksid pühad.

Eliise (7.kl): Mina soovin, et vähemalt jõulude ajal teeksid inimesed teiste heaks midagi ilma vastutasu ootamata. Et märgataks ka neid, kes mingil põhjusel on eluga pahuksisse sattunud, soovitaks ka neile häid pühi ja surutaks kätt. Inimesed, ärge olge nii jäätunud!

3. klass

Risto: Mina unistan, et jõuludeks tuleks natuke rohkem lund. Siis on hea koolivaheajal kelgutada ja suusatada ning lumememme ehitada. Pealegi on valged jõulud palju ilusamad. Ma arvan, et jõuluvanale meeldib ka, kui lund on rohkem. Siis on tal hea saaniga tulla.

Chris Taimar: Mul on üks suur jõuluunistus: ma tahan endale päris oma kodu. Praegu elame üürikorteris ja ma tunnen, et see ei ole meie päris kodu. Korteriomanik tahab korterit ära müüa. Olen natuke kurb, sest enne peame uue korteri leidma. Äkki on jõuluime olemas ja uuel aastal saangi oma kodu!

Erki Sten: Ma unistan, et saaksin endale koera. Siis ei oleks mul igav, kuna saaksin temaga mängida. Mu koeral oleks väljas oma kuut, aga kui külm on, laseksin ta tuppa. Ta võiks olla suur ja karvane, et ei kardaks külma ja saaks minuga lumes möllata.

Melina: Mina tahan pühade ajal koos oma perega olla koos, aidata teisi inimesi ja küpsetada piparkooke.

Gert Sander: Minu jõuluunistust on suhteliselt raske täita. Ma tahaks, et mul oleks kõik asjad hästi ja korras, sest siis on mu vanemad õnnelikud. Pean tunnistama, et ma teen lollusi. Ma ei saa neid väga vältida. Arvan, et mu unistus võib täituda, kui hakkan kohe täna korralik olemisega pihta.

Roven: Ma unistan, et jõuludel on kogu aeg päkapikumüts peas. Unistan jõulupuust, mille me koos metsast toome. Ma soovin, et kõik majad oleksid kaunistatud ja igas kodus oleks jõulukuusk.

9. klass

Talvi: Mina igatsen ühte pikka ja rahulikku puhkust. Et suudaksin järgmisel poolaastal pingelisele õppimisele pühenduda ning eksamid hästi sooritada, pean ma korralikult välja puhkama.

Angelika: Soovin, et kõik hooliksid oma perest ja lähedastest päriselt, mitte ainult sõnades. Iseenda puhul soovin, et mu vanaisa saaks taas terveks. Materiaalsetest asjadest tahan ma endale puldiautot. Sellest olen unistanud ajast, mil käisin viiendas klassis, aga millegipärast on mu jõuluvana arvanud, et mul pole seda vaja.

Kait: Oluline on, et saan oma eluga hakkama. Igatsen näha oma sugulasi, keda pole pikka aega näinud.

Artur: Pühade ajal võiks meil olla samapalju lund, kui on Siberis. Reisida tahaksin ka.

Keithlyn: Tean, et see on võimatu, aga sooviksin veeta pühade ajal aega koos oma varalahkunud lähedasega, kuulda tema lennukaid ideid ning teha koos lahedaid asju. Loodan, et tal on seal, kus ta praegu on, ilusad ja rahulikud jõulud! Inimesed, hoidke oma lähedasi!

Greete: Minu jõuluunistust ei ole kõige lihtsam täide viia. Ma tahan, et kõigil oleks pere, kelle keskel pühi veeta, ning kodu, kuhu kuusk tuua. Märgakem enda ümber ka neid, kellel on elus praegu mingil põhjusel rasked ajad. Et kõigil oleks sära silmis ja rahu südames.

Postikaru

Võru I Põhikool

Seminari 1

65608 VÕRU

Telefon:

7821234

E-post:

kool@vip.edu.ee

Veebisait:

www.vip.edu.ee